Temps Ordinari - Cinquè diumenge

Per Administrador el dg., 07/02/2016 - 09:00

Is 6,1-2a.3-8
1 Co 15,1-11
Lc 5,1-11

1. El llac (llac de Genesaret, mar de Tiberíades)Als Evangelis, el llac té molta importància. És el lloc d'on Jesús ensenya la Bona Nova de Déu a les multituds. En el llac Jesús manifesta el seu poder (avui, pesca immensa; en altres ocasions, calma la tempesta, els vents i les onades l'obeeixen, camina sobre les aigües, els deixebles s'admiren d'ell, etc.). Jesús no els deixa instal•lar-se, i contínuament els envia a l'altra riba. El llac és lloc de treball i camí.
Avui el llac serveix de púlpit. Davant una multitud i aglomeració de gent, Jesús puja a la barca de Pere i de la barca estant, mirant la platja, on seu la gentada, els ensenya.

2. La pesca
Està presentada en quatre moments: la petició de Jesús, la decisió de Pere, la pesca i la confessió de Pere
La petició de Jesús agafa a Pere de sorpresa. Una cosa és deixar la barca perquè Jesús prediqués i altra és deixar-la per anar mar endins per calar les xarxes. Pere ha reballat tota la nit, que és el temps oportú i no ha pescat res. Ara es troba entre la paraula de Jesús, el seu coneixement de la seva tasca, i actuar davant dels pescadors que resten a la platja i els estan veient. Pere inicialment té dubtes sobre la paraula de Jesús. S'excusa amb aquell "hem estat tota la nit treballant", però és una paraula més dita a sí mateix per anar assimilant la petició de Jesús, que no pas a Jesús. Acaba de sentir el seu ensenyament. Les paraules de Jesús també han arribat al seu cor. La imatge de Déu, que Jesús manifesta, és la de un Déu pare, pròxim a les persones, que ve a sanar el sofriment i el dolor humà. Pere accepta el risc per la confiança en Jesús: "ja que vós ho dieu, calaré les xarxes". Ha passat del dubte a la fe, a la confiança total en Jesús. L'expressió de Pere, a l'AT, senyala l'actitud de l'home davant Déu. En el fons, és l'amor el que suscita l'home a anar més enllà dels seus càlculs.
  La pesca és extraordinària: les xarxes s'esquinçaven; ve en ajut l'altra barca, la dels seus socis, i les barques s'enfonsaven. La paraula de Jesús és poderosa, és molt més gran que qualsevol dels nostres coneixements, experiències, capacitats. Pere es troba sobrepassat. El poder de Jesús fa ressaltar la pecaminositat de Pere. Pere posat davant Déu sentia que moltes coses no anaven bé a la seva vida. Jesús ha portat Pere a reconèixer la necessitat de la misericòrdia de Déu.
La confessió de Pere és un acte d'adoració a Jesús com a Déu. S'agenolla i diu: "Senyor, alluneu-vos de mi, que sóc un pecador". És tan gran el qui és davant seu, la santedat de Déu, que es reconeix com un pobre pecador. La grandesa del que ha ocorregut el fa veure la seva petitesa.

3. El seguiment
Pere esperava que Jesús el confirmaria en el sentiment de penitència, i es troba que li presenta un canvi radical de vida: "des d'ara seràs pescador d'homes", és a dir, el transmet una nova manera d'apropar-se a les persones, sense violència, amb misericòrdia. La transformació que Déu obra en ell, el fa passar d'un orgull propi a saber viure i actuar amb confiança, d'aquí a reconèixer espontàniament la seva pròpia pobresa; i d'aquest pobre treu una persona plena de confiança. "Deixaren tot i se n'anaren amb ell".
Aquesta invitació de Jesús val per a tothom: hem de saber deixar el passat (de pocs o de molts anys) per ajustar la nostra manera de fer, la nostra vida, a la de Jesús. Recordem que "ser cristià" a l'Evangeli és "seguir Jesús". El "vine amb mi" té tot l'encís d'una invitació personal per a fer una tasca social, fer que el Regne de Déu comenci al nostre costat.

ETIQUETES
CONFIANÇA SEGUIMENT